

[Arbejds- og Socialministeren.]

gennem Erlæggelse af Afgifter henholdsvis ved offentlige Auktioner over Varer og Løsøre. Disse almindelige Bestemmelser blev imidlertid ophævet ved Forsorgsloven af 20. Maj 1933. Grunden til, at man ikke samtidig ophævede de i Lovforslaget omhandlede specielle Bestemmelser, som stadig maa anses for bestaaende vedrørende Taarnby, Randers, Holbæk og Slagelse, maa formentlig søges i, at man paa daværende Tidspunkt ikke har været opmærksom paa disse Paabuds Eksistens, medens det ikke ses, at man har næret noget Ønske om disse specielle Afgiftsbestemmelser fortsatte Bestaaen.

De her omhandlede Afgifter, der opkræves den Dag i Dag, stammer fra en længst svunden Tid, hvor Tilvejebringelsen af Midlerne til sociale Formaal ikke beroede paa en saa fast og systematisk Ordning, som det nu er Tilfældet, og passer saaledes ikke ind i det nugældende System paa dette Omraade. I øvrigt synes de nævnte Afgifter at indgaa i vedkommende Kommunes Kasse og medgaa til Bestridelse af de kommunale Udgifter i Almindelighed og ikke særlig til Dækning af Udgifter vedrørende den offentlige Forsorg. Rent økonomisk kan Afgifterne ikke anses for at have større Betydning for de paagældende Kommuner, idet Afgifterne, som det fremgaar af de til Lovforslaget knyttede Bemærkninger, kun indbringer relativt smaa Beløb. Paa Forhaand er der da intet, der særlig taler for Opretholdelsen af de omhandlede Særavgifter. Hertil kommer, at der i de senere Aar gentagne Gange fra visse Sider er blevet rejst Spørgsmaal om Bortfald af disse Afgifter, der ogsaa nok kan føles som en unaturlig Byrde for de Enkeltpersoner, som maa udrede dem, og som dertil paa Grund af deres lokalt begrænsede Karakter kan virke som et Irritationsmoment.

Med den Bemærkning, at Lovforslaget har været fremsat i Landstinget, hvor det er vedtaget enstemmigt og uden Omtale, skal jeg tillade mig ogsaa i dette høje Ting at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

Poul Hansen (Slagelse): Det er ikke noget stort eller omfattende Lovforslag,

der her forelægges for det høje Ting. Det er i Virkeligheden kun de 4 Kommuner, der er nævnt i Forslaget, som har den økonomiske Interesse i at bibeholde de gamle Bestemmelser, men, som det fremgaar af Bemærkningerne, drejer det sig kun om et gennemsnitligt Beløb fra ca. 4 000 Kr. til en halv Snes Tusinde Kroner for disse 4 Kommuner, og da det ikke kan vælte Kommunernes Økonomi, kan vort Parti anbefale Vedtagelsen af dette Lovforslag, selv om vi selvfølgelig er klar over, at de 4 Kommuner, det drejer sig om, ikke havde noget imod fremdeles at bibeholde disse mindre Beløb.

Lorentzen: Da mit Partis Ordfører paa Grund af Sygdom er forhindret i at være til Stede, skal jeg i hans Sted paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Carsten Raft: Jeg kan kun give min Tilslutning til, at Lovforslaget gennemføres, og maa complimentere Regeringen for, at det efter halvandet Hundrede Aars Forløb er lykkedes at faa fat paa disse Bestemmelser og bringe dem i Orden.

Robert Mikkelsen: De Bestemmelser, der her skal ophæves, er altsaa nogle, der trods al Umage er glemt ved Socialreformens Vedtagelse i 1933. Det er forbavsende, at det kan vare saa længe, før saadan en Fejl opdages og rettes, men vi kan tilslutte os, at det sker nu.

Steen: Jeg kan ogsaa tilsige mit Partis Medvirkning til Gennemførelsen af den Reform, der her er Tale om.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fastlæggelse af Arbejdstiden i Landbruget.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3425; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 3121).